

De geestelijke wapenrusting

- Vervolg -

De geestelijke wapenrusting (2): Het schild (Efeziërs 6:10-20)

Een ander onderdeel van de wapenrusting dat genoemd wordt door Paulus is het schild des geloofs. Er staat letterlijk: "neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmee u al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven". Toen ik dit zo eens rustig doorlas tijdens mijn stille tijd kwamen er een aantal vragen bij mij boven.

- Wat is een schild eigenlijk precies?
- Hoe wordt een schild gebruikt?
- Waarom wordt het schild in verband gebracht met het geloof?
- Wat wordt er precies bedoeld met brandende pijlen?
- Waarom staat er 'zult kunnen doven' in plaats van afweren?
- Hoe gaat dat doven van de pijlen in de praktijk?

Ik heb deze vragen daar waar mogelijk opgezocht in de bijbel en de resterende vragen heb ik eens op mijn eigen leven geprojecteerd. Dat leidde voor mij best wel tot een aantal heldere en verrassende antwoorden.

Volgens mijn engelse woordenboek is een schild (vrij vertaald): een groot stuk wapenrusting dat gedragen wordt op de arm om het lichaam te beschermen bij gevechten. Vaak wordt een schild gemaakt van hout of metaal. Een schild wordt gebruikt om tijdens een gevecht het lichaam te verdedigen en het schild tussen het aanvalswapen en het lichaam te manoeuvreren.

Brandende pijlen dringen niet alleen het lichaam binnen, maar proberen ook nog eens de uiterst onaangename taak uit te voeren van het in brand steken van dat lichaam. Vuur grijpt, als iets brandbaar is, om zich heen. Het zoekt naar voeding! Krijgt een brandende

pijl geen voeding dan dooft deze na een tijdje vanzelf uit en is verder ongevaarlijk. Het schild dat Paulus hier bedoelt, heeft de taak om zowel de brandende pijlen op te vangen als ze te doven.

Maar wat zijn brandende pijlen eigenlijk? Als ik naar mezelf kijk dan worden er verscheidene brandende pijlen op mij afgevuurd. Deze pijlen zijn precies op die plekken gericht waar bij mij een stukje voeding te vinden is om het vuur aan te wakkeren en te laten groeien. Ze zijn gericht op die punten waar ik zwak ben. Dat kan zijn op aspecten van mijn persoonlijkheid die groei nodig hebben of op gebieden waar ik vaak een zonde herhaal. Maar er is nog iets aan die brandende pijlen. Iets wat me opviel toen ik eens op mezelf terugkeek. Brandende pijlen vallen op, vaak zie je ze zelfs aankomen. Ze doen pijn. Ze zijn (vaak) gericht op punten waar ik me van bewust ben dat ik ze moet verbeteren en die zo'n gewoonte zijn geworden dat dit een patroon is gaan vormen in mijn dagelijks leven. Deze foute gewoontes vind ik eigenlijk moeilijk, zo niet vervelend om te veranderen. Sommige wil ik misschien wel niet veranderen ondanks dat dit moet. Dat is de voeding voor het vuur van de brandende pijl die Satan op mij afschiet! Deze gewoontes komen niet overeen met wat God van mij als christen vraagt in de bijbel. Brandende pijlen worden gericht afgeschoten op die plaatsen waar ik me bewust ben van mijn zich herhalende zonde en waarvan ik weet dat deze zonde moet verdwijnen.

Het schild wordt hier in verband gebracht met het geloof. Hebreeën 11 (en ik wil jullie sterk aanraden dit eens door te lezen) geeft een mooie en duidelijke

definitie van het geloof. Maar om hier te begrijpen wat Paulus met het geloof bedoelt heb ik eens opgezocht welke verbanden er worden gelegd in de bijbel met het geloof. Paulus noemt zelf in Efeziërs 2:8-10: *Want door genade zijn wij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

Johannes haalt de volgende woorden van Jezus aan in Johannes 12:44-46: *Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in hem, die Mij gezonden heeft; en wie Mij aanschouwt, aanschouwt hem die Mij gezonden heeft. Ik ben als een licht in de wereld gekomen, opdat een ieder, die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijve.*

Even verder staat in Johannes 14:11-14: *Gelooft Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; of anders gelooft om de werken zelf. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde.* In Mattheüs 7:21 staat het volgende: *Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is.* Deze vier teksten geven denk ik het meest duidelijk het verband aan tussen het schild en het geloof. Samen met Hebreeën 11 kunnen we hieruit concluderen dat het schild des geloofs betrekking heeft op de beloften die door God gedaan zijn en het bewijs van de beloften die reeds vervuld zijn en op dit moment nog

steeds in vervulling gaan. Ook in ons leven. God vraagt van ons slechts gehoorzaamheid aan Zijn wil. We mogen ook de werken doen die God voor ons bereid heeft. Dit is een uiterlijk kenmerk van het geloof. In principe kunnen we hieraan de gelovige dan ook herkennen, maar het is geen mogelijkheid om een plaats te verdienen in de hemel, want die krijgen we door genade van God, omdat we geloven. In onze westerse maatschappij wordt vaak geklaagd dat er geen wonderen meer gedaan worden door God. Dan bekruipt me wel eens het vermoeden dat wij niet verstaan wat in de wereld tot stand is gebracht en tot stand gebracht wordt door God. Geloof opent echter onze ogen voor de dingen die God doet in de wereld. Het geloof is daarom de zekerheid van de dingen die we hopen, doordat we de uitwerking kunnen zien van de beloften door God gedaan, wat we als ons bewijs mogen beschouwen. Dit is ons schild des geloofs! Namelijk dat de beloften die door God zijn gedaan ook daadwerkelijk vervuld zullen worden of reeds vervuld zijn.

Als we van het schild gebruik willen maken, zullen we ons moeten overgeven aan God en ons op Hem moeten richten om gehoorzaam onze taak te doen die Hij ons heeft gegeven om uit te voeren. Ook zullen we moeten vertrouwen op de beloften die God aan ons gedaan heeft en als we worstelen met verleidingen, c.q. dwingende gedachten of als we een stemmetje horen fluisteren: Ja maar dat is veel leuker of ja maar daarmee wordt ikzelf geëerd dan mogen we op onze knieën gaan en Jezus vragen of Hij ons wil beschermen en de verleiding waar we aan blootstaan weg wil nemen. Daardoor zullen we zien dat God nog steeds werkt en dat we steeds beter zullen leren hoe we een schild moeten

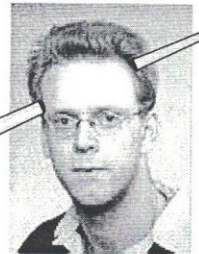
gebruiken in de strijd. Evenals dat we met een zwaard zullen moeten leren omgaan, moeten we leren om met een schild om te gaan. We moeten leren om de beloften die God heeft gedaan en de feitenkennis van Gods werken tussen ons en de brandende pijlen te plaatsen. Dat is ook de verantwoording die bij ons ligt. We hebben Gods beloften gekregen, maar wij hebben wel de verantwoording gekregen om te gehoorzamen.

Wat voor werken God voor ons in petto heeft laat zich vanzelf zien. Mijn ervaring is dat een goede kennis van de nood- kunnen bijbel zakelijk om hier iets van te begrijpen.

Gods tegenstander is immers een meester in verleiding. Daarom kunnen we via de bijbel toetsen of een opdracht echt van God komt of niet. Het zal ons ook leren om te herkennen of iets (bijvoorbeeld onze gewoonten) goed is of niet. Daarnaast verteld de Heilige Geest ons vaak wat goed is en wat niet goed is door onze gevoelens, ons verstand, geweten en kennis van de bijbel. Als we dus bijbelkennis combineren met bovenstaande waarschuwingen, dan zijn we in staat om een brandende pijl te herkennen en te doven als we daarbij in geloof afhankelijk durven te blijven van God.

In Hem,
Henk van Weeren

Het Zwaard van Gods Woord is
in Henks hersenen
doorgedrongen om een
geestelijke strijd aan te gaan

Opgenomen met toestemming van de Raad van Wijze Mannen.

(wijzemannen@consultant.com)

Noot van de redactie:
Aangezien de vorige keer bij deel 1 schilden stonden afgebeeld, terwijl dat over het zwaard ging, hierbij de zwaarden bij het artikel over het schild.